

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 אוקטובר 2021

ע"מ 15-08-49874 אביוב גולד בע"מ ואח' נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

לפני כב' השופטת ירדנה סרוסי

מעוררות

1. אביוב גולד בע"מ
 2. ש.א.ר.ם מתכות בע"מ
- ע"י ב"כ עו"ד קובי קול

נגד

משיב

מנהל מס ערך מוסף פשיעה חמורה
ע"י ב"כ עו"ד אדם טהרני
פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

החלטה

החלטה זו נוגעת להסדר הדיוני המבוקש על ידי המערערות.

1. בתמצית, המערערות מבינות מהחלטת בית המשפט העליון כי, הן ביחס לבחינה לפי סעיף 138 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ") והן ביחס לטענה לאכיפה בררנית, יש לערוך את הדיון בתיק מראשיתו, לרבות הגשת כתבי-טענות, תצהירים וראיות, זימון עדים, ניהול חקירות והגשת סיכומים.
2. מנגד סובר המשיב, כי מהחלטת בית המשפט העליון עולה, כי יש להגיש ולערוך חקירות אך בנוגע לראיות החדשות שהגשתן התבקשה בפני בית המשפט העליון ביחס לטענה לאכיפה בררנית, ולאחר מכן להגיש סיכומים ביחס לבחינה לפי סעיף 138 לחוק מע"מ ולטענת האכיפה הבררנית. עם זאת, המשיב אינו מתנגד כי המערערות תגשנה מסמך קצר מטעמן בו הן תפרטנה את טענותיהן בהקשרו של סעיף 138 לחוק מע"מ, כאשר המשיב יהיה רשאי להשיב לאמור באותו מסמך, והכול מבלי שהדבר יביא לדחיית ישיבת ההוכחות שנקבעה.
3. מעיון מדוקדק בהחלטת בית המשפט העליון בערעור, אני סבורה כי הצדק עם המשיב וכי בית המשפט העליון בהחלטתו לא התכוון כי ההליך ינוהל מראשיתו ביחס לבחינה לפי סעיף 138 לחוק מע"מ ולטענת האכיפה הבררנית.
4. בית המשפט העליון קבע כי "בעקבות ההחזרה ולאחר דיון מחודש בשאלה של קבלת הראיות החדשות ובירורן של אלו, במידת הצורך – בית המשפט המחוזי הנכבד ידון במכלול, אף באספקלריה של סעיף 138 לחוק (שלא בהכרח מבטיח תוצאות רצויות למערערים) וכן בנפקויות האכיפה הבררנית, ככל שימצא שהיתה כזו, על המכלול" (פס' 6 לפסק דינו של המשנה לנשיאה מלצר).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 אוקטובר 2021

ע"מ 15-08-49874 אביוב גולד בע"מ ואח' נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

לדידי, כאשר בית המשפט העליון השתמש במילה "מכלול", הוא התכוון לכך שמדובר במכלול החומר שכבר נמצא בתיק (לרבות הראיות החדשות שהגשתן אושרה), ולא יצירת "מכלול" חדש. והא ראייה, בנספח א' לבקשת ההבהרה שהגישו המבקשות ביום 1.10.2021 – החלטה של בית המשפט העליון מיום 25.6.2020 – קבע בית המשפט העליון, עוד קודם שאושרה הגשת הראיות החדשות, כי **"מבלי לקבוע בשלב זה מסמרות כלשהן לגבי הערעור והנטען בו על ידי הצדדים: (א) המשיבה מתבקשת להשיב עד לתאריך 08.07.2020 לגבי: (1) השלכות אפשריות של סעיפים 17 ו-138 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 על המכלול, אם בכלל. (2) האפשרות להחזיר את הדיון לבית המשפט המחוזי הנכבד לדיון בסוגיית הראיות החדשות, שהגשתן התבקשה וביחס לנפקות האפשרות של הדבר לגבי פסק הדין שניתן"**. ניתן להיווכח, כי כאשר בית המשפט העליון נוקט במילה "מכלול" הוא נוקט בה ביחס לכלל החומר שכבר מצוי בתיק, ולא ביחס לחומר שאינו קיים בתיק.

5. יתרה מזו, בכל הנוגע לבחינה לפי סעיף 138 לחוק מע"מ, מהחלטת כב' השופט אלרון עולה כי לגישתו נפל פגם משפטי בפסק הדין בכך שלא נערך ניתוח לפי סעיף 138 ולא נקבעו ממצאים בנוגע למערכת היחסים בין הצדדים (וראו למשל פס' 36 לפסק דינו של השופט אלרון בערעור). כידוע, שיטתנו היא שיטה אדוורסרית, והניתוח המשפטי הולך אחר טענות הצדדים והעובדות והראיות שהציגו. בהתאם לגישת השופט אלרון, את הניתוח המשפטי האמור לפי סעיף 138 לחוק מע"מ ואת הממצאים שמבססים ניתוח זה, בית המשפט היה אמור לבחון ולקבוע מלכתחילה, בהתאם לראיות שהוצגו לו במסגרת ההליך. אין כל הצדקה כי הניתוח המשפטי "החסר" יערך על בסיס ראיות שלא היו בפני בית המשפט בעת ניהול ההליך. מצבן של המערערות לא יכול להיות טוב יותר מאשר אילו מותב זה היה קובע ממצאים ועורך את הניתוח המשפטי לפי סעיף 138 לחוק מע"מ כבר בפסק הדין המקורי. למערערות לא ניתנת הזדמנות למקצה שיפורים וניהול הליך חדש. לא בכדי, במסקנתו קבע כב' השופט אלרון כי **"אציע לחבריי להחזיר את הדיון לבית המשפט המחוזי על מנת שיבחן אם חשבוניות המס אכן שיקפו את פרטי הצדדים לעסקאות אשר תועדו בהן ... אם ייקבע כי החשבוניות אכן הוצאו כדין ושיקפו את פרטי הצדדים לעסקאות שבוצעו בפועל, ימשיך בית המשפט המחוזי ויבחן אם עסקאות אלה נמנות על אותם מקרים חריגים שבהם רשאי המשיב להתעלם מהן לפי הוראות סעיף 138 לחוק המע"מ..."** (פס' 43 לפסק דינו בערעור, ההדגשות שלי – י"ס). לא מצאתי כי קיימת מניעה לבצע בחינה לפי סעיף 138 לחוק מע"מ בהסתמך על החומר הראייתי הקיים בתיק, וכך ראוי שיעשה.

6. בכל הנוגע לטענה לאכיפה בררנית, המערערות ביקשו לכל אורך הדרך להגיש אך ורק את הראיות החדשות, שמבססות לדיון את הטענה לאכיפה בררנית (וראו פס' 18 לפסק דינו של השופט אלרון בערעור). ראיות אלו הן שעמדו במוקד הדיון והן שאושרו להגשה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 אוקטובר 2021

ע"מ 15-08-49874 אביוב גולד בע"מ ואח' נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

בסופו של יום, ואין כל הסבר או הצדקה להוספת ראיות נוספות על אלו שהתבקשו והתקבלו. קבלת הראיות הספציפיות שהתבקשו, אין משמעה גם קבלה אוטומטית של ראיות נוספות על אלו. לא בכדי, בפס' 6 לפסק דינו של המשנה לנשיאה מלצר, נקבע כי יערך דיון מחודש ב"קבלת הראיות החדשות ובירורן של אלו" (ההדגשה שלי – י"ס).

7. מטבע הדברים, משיוגשו כלל הראיות החדשות, למשיב תהא הזכות להתייחס אליהן. המשיב ביקש להגיש את התצהיר שצורף לתמיכה בתשובת המשיב לבקשה לצירוף ראיות מתאריך 18.2.2020 (נספח 2 להודעת המשיב מתאריך 6.12.2020). אני סבורה כי ראוי לעשות כן והמצהיר מטעם המשיב יחקר על תצהירו במועד דיון ההוכחות שנקבע.

8. על סמך כל האמור לעיל, דין בקשת המערערות להסדר הדיוני להידחות. אין מקום לנהל את ההליך מראשיתו, וניתן לבצע את הבחינה לפי סעיף 138 לחוק מע"מ גם בהתבסס על הראיות הקיימות בתיק.

הדיון יתקיים אפוא במועדו, ויתנהל אך ורק בקשר לראיות החדשות שצירופן התבקש ובקשר לתצהיר המשיב. בהינתן נסיבות העניין וגילו הוותיק של התיק, מצופה כי הדיון יהיה ממוקד וממצה.

בכל הנוגע לטענה לפי סעיף 138 לחוק מע"מ, המערערות יגישו מסמך קצר, שהיקפו עד ארבעה עמודים, המפרט את טענותיהן ביחס לסעיף 138 לחוק מע"מ, וזאת עד לתאריך 4.11.2021. יובהר, כי לא תתקבל כל ראיה חדשה שאינה חלק מאותן ארבע ראיות שהתבקשו. המשיב רשאי להגיש תשובה מטעמו, גם היא בהיקף של עד ארבעה עמודים, עד לתאריך 16.11.2021.

המערערות ידאגו לזימונם כדין ובמועד של העדים מטעמן לדיון הוכחות שיערך ביום 24.11.2021. המזכירות תדאג להזמין שירותי הקלטה. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"ב, 24 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"ב, 24 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

24 אוקטובר 2021

ע"מ 49874-08-15 אביוב גולד בע"מ ואח' נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

חתימה

ירדנה סרוסי, שופטת